

VÁLASZADÓ

2017/OKTÓBER

Katások és az alanyi adómentesség

Idegenforgalmi adó: ki fizeti, ki nem?

Nők kedvezményes nyugdíjazása

Árverés felszámolásakor: többet hozhat

Kérdések és válaszok

ADÓ

2017

10

Kedves Olvasó!

Akkor sem volt könnyű a kisadózó vállalkozásoknak az alanyi adómentes határon belül maradni, amikor még annak korlátja ugyanúgy évi 6 millió forint volt, mint a kata bevételi értékhatára, nemhogy idén, amikor a két összeg között négymillió forint az eltérés. Mikor számít valójában bevételnek a bevétel az alanyi adómentesség 8 millió forintos összeghatára, illetve a kisadózói bevételek 12 millió forintos limitje szempontjából?

Tapasztalatok szerint egyre nagyobb hangsúlyt fektetnek az önkormányzatok az idegenforgalmi adózás ellenőrzésére. Cikkünkben részletezzük, kit terhel és kit nem idegenforgalmiadó-kötelezettség, mi minősül vendégéjszakának és szállásdíjnak, kell-e fizetni, ha valaki munkavégzéshez a településen ideiglenes iparüzési tevékenységet végző vállalkozóként vesz igénybe szálláshelyet, vagy ha valaki a mentességi körbe nem tartozó személyt a lakásában éjszákára is vendégül lát.

Rendre felmerül a kérdés, hogy mikor hajtható be a beltagon a betéti társaság NAV-os vagy egyéb tartozása, cikkünkben meg tudhatja a választ.

Sokszor találkozunk azzal a szemlélettel, hogy a cégek csak a nyilvántartás-készítési kötelezettségre összpontosítanak, azt vallják, hogy „ha nem érte el az ügylet az 50 millió forintos küszöböt, akkor nem foglalkozunk a piaci árral”. Ez a hozzáállás helytelen, mutatjuk, miért.

Áfa a katasoknál: amikor lőttek az alanyi adómentességnek

2017. január 1-jétől 12 millió forintra emelkedett az a bevételi határ, amely mellett elég a kisadózónak a havi tételes adót megfizetnie. Ugyanakkor az alanyi áfamentesség éves összeghatára csak 8

millió forintra nőtt. Az alanyi adómentes határon belül maradni még akkor sem volt könnyű, amikor korábban a korlát ugyanúgy évi 6 millió forint volt, mint a kata bevételi értékhatára, nemhogy most, amikor a két összeg között négymillió forint az eltérés.

A kisadózók tételes adóját (kata) választó adóalanyok, mint gazdasági tevékeny-

séget folytató személyek automatikusan alanyai az általános forgalmi adónak is. Az áfatörvény nem ír elő speciális szabályokat a kataalanyok számára, vagyis egy kataalany vállalkozót áfaszempontból ugyanolyan jogok illetnek meg és ugyanolyan kötelezettségek terhelnek, mint egy nem katas adóalanyt.

Ennek megfelelően a kataalany választhatja az alanyi áfamentességet is, ha megfelel a törvényben foglalt feltételeknek, illetve ha az számára ténylegesen meg is éri (például nincsenek jelentős áfas kiadásai).

Az alanyi áfamentesség választása jelentős adminisztrációs tehertől szabadítja meg a vállalkozót, hiszen az alanyi áfamentes minőségben teljesített termékértékesítésekkel és szolgáltatásnyújtásokkal kapcsolatban nem keletkezik adófizetési és -bevallási kötelezettség.

2017. január 1-jétől 12 millió forintra emelkedett az a bevételi határ, amely mellett elegendő a kisadózónak a havi tételes adót megfizetnie. Ugyanakkor az alanyi áfamentesség éves összeghatára csak 8 millió forintra nőtt.

Ezt megelőzően mindkét értékhatár – talán nem véletlenül – 6 millió forintnak megfelelő pénzüsszeg volt.

Az alanyi áfamentességet választó kataalanyoknak nem árt tisztában lenniük azzal, hogy az alanyi áfamentesség 8 millió forintos összeghatára, illetve a kisadózói bevételek 12 millió forintos limitje szempontjából mikor számít valójában bevételnek a bevétel.

Ha az ellenértéket pénzben térítik meg a kisadózó részére (ami a leggyakoribb eset), a kisadózói bevétel megszerzésének időpontja a pénz tényleges kézhezvételének vagy a számlán történő jóváírásának a napja. Vagyis amikor a kisadózói bevételek 12 millió összeghatárát figyeljük, akkor pénzbévitel esetén mindig a tényleges pénzforgalom számít.

Az alanyi áfamentesség 8 millió forintos összeghatárának figyelésekor viszont nem a pénzforgalom az irányadó, hanem a ténylegesen teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások megtérí-

adózóna

EARLY BIRD AJÁNLAT - CSAK 20 NAPON ÁT!

ADÓZÓNA-ELŐFIZETÉS + NEMZETKÖZI ÜGYLETEK ÁFÁJA CÍMŰ KIADVÁNY

RÉSZLETEK

tett vagy megtérítendő ellenértékeit kell összeadni.

Az áfatörvény szerint teljesítés időpontjának mindenekelőtt az ügylet tényállásszerű – fizikai – megvalósulásának az időpontját kell érteni [áfatörvény 55. § (1) bekezdés].

Ugyanakkor az úgynevezett folyamat vagy időszaki elszámolású ügyletekre ettől eltérő sajátos teljesítési időpontot határoz meg a törvény (áfatörvény 58. §), amit figyelembe kell venni, amikor az alanyi áfamentesség összeghatárát vizsgáljuk.

Ráadásul csakis a belföldi teljesítési helyű ügyleteket kell figyelembe venni az összeghatárnál. A külföldi teljesítési helyű ügyletek ellenértéke tehát figyelmen kívül hagyandó az alanyi áfamentesség összeghatárának számításánál. Ide tartozik a legtöbb, külföldön letelepedett adóalanynak nyújtott szolgáltatás, akkor is, ha a tevékenységet ténylegesen Magyarországon nyújtják.

Tehát ha például egy kataalany január 1-jétől 8,5 millió forint értékben teljesített belföldi termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást, amiből 7,5 millió forintot térítettek meg a részére, akkor a bevallandó kisadózói bevétele az adóévben csak 7,5 millió forint, de az alanyi áfamentességét elvesztette, mivel az általa teljesített ügyletek ellenértéke (függetlenül azok kiegyenlítésétől) meghaladta a 8 millió forintot.

A fizetendő áfát már arra az ügylet-re is fel kell számolnia teljes összegben, amellyel meghaladta a 8 millió forintot.

Nézzünk egy másik példát!

A kataalany 2017. január 1-jétől az év végéig 9,5 millió forint összegben nyújtott szolgáltatást, melyből 2,5 millió forintnyi összeget egy külföldi adóalany részére nyújtott, s emiatt – főszabály szerint – ezen szolgáltatásnyújtás teljesítési helye külföld.

A kataalany részére 2017-ben a 2017-es munkáival kapcsolatban 7 millió forintot fizettek ki a partnerei, plusz szintén 2017-ben további 1,5 millió forint érkezett a bankszámlájára a még 2016-ban elvégzett munkák után.

Ebben az esetben a 2017-es bevallandó kisadózói bevétele 8,5 (7+1,5) millió forint lesz. Az alanyi áfamentességet azonban nem fogja elveszíteni, mert a belföldön teljesített szolgáltatásnyújtásainak ellenértéke (amit ténylegesen teljesített a pénzforgalomtól függetlenül) csupán 7 (9,5-2,5) millió forint, ami alatta marad az alanyi áfamentesség 8 millió forintos összeghatárának.

Hasonlóan kell eljárni, ha az alanyi áfamentes kataalany tárgyi eszköz-ként használt terméket ad el. Az ebből származó megtérített bevétele ugyan kisadózói bevételnek számít, de az alanyi áfamentesség összeghatárába éppúgy nem tartozik bele az ilyen ellenérték, mint a külföldi teljesítési helyű ügyletek ellenértéke.

A fenti két példa jól érzékelteti, hogy mennyire eltérően számoljuk az alanyi áfamentesség értékhatárát és a kisadózói bevételek összesítését.

A probléma fokozódhat, ha az ellenértéket nem forintban, hanem attól eltérő devizában határozzák meg a felek. Ebben az esetben ugyanis mind a kata, mind az áfa szempontjából át kell számítani az ellenértéket forintra.

Csakhogy amíg a kisadózói bevétel meghatározása során a pénzbevétel tényleges megszerzésekor érvényes MNB-árfolyam az irányadó, addig az áfa alapjának meghatározásakor az áfatörvény szerinti teljesítés napján érvényes banki eladási vagy MNB-árfolyamot kell figyelembe venni.

Az MNB-árfolyam figyelembevételére az áfaalap meghatározásánál csakis akkor van lehetőség, ha az adóalany azt előzetesen választja, s ezen választását be is jelenti az adóhatósághoz.

Az eltérő árfolyam okozta problémákat az alábbi példa világítja meg.

Egy katás egyéni vállalkozó a 2017. év során elvállal egy munkát, melynek ellenértéke 10 ezer euró. A teljesítésre 2017. szeptember 15-én kerül sor, amikor 308 forint az euró árfolyama. Az ellenértéket azonban csak október 10-én egyenlíti ki, amikor az euróárfolyam 305 forintra csökken. Az egyéni vállalkozó által az év során már teljesített belföldi ügyletek ellenértéke 4 950 000 forint.

Ebben az esetben a kata szempontjából a pénz megszerzésekor árfolyamot kell alkalmazni az átszámításhoz, vagyis a kisadózó bevétele pontosan 8 millió forintra megfelelő összeg lesz év eleje óta.

Az áfa szempontjából viszont a teljesítéskor érvényes 308 forint/eurós árfolyamot kell alkalmazni (amennyiben szabályosan be is jelentette a vállalkozás, hogy az MNB-árfolyamot kívánja figyelembe venni), vagyis az év eleje óta teljesített ügyletek ellenértéke meg fogja haladni a 8 millió forintot (pontosan 8 030 000 forint lesz), így az egyéni vállalkozó elveszíti alanyi áfamentes jogállását, és köteles a teljes ellenértékre (10 ezer euró) felszámítani az áfát azzal, hogy maga a fizetendő

áfa nem minősül kisadózói bevételnek, tehát a bevételi nyilvántartásban azzal nem kell számolnia.

Milyen következményei vannak a kataalanytól az alanyi áfamentesség elvesztésének?

Az alanyi áfamentesség elvesztése maga után vonja a kataalanyt terhelő áfafizetési, -nyilvántartási és -bevallási kötelezettség létrejöttét. A kataalanyt ettől az időponttól kezdődően megilleti az áfalevonási jog is, melyet számla birtokában gyakorolhat is annak ellenére, hogy a költségeit nem köteles nyilván tartani, csakis a bevételeit.

Ahhoz, hogy a kataalany szabályszerűen eleget tegyen áfabeli kötelezettségeinek, mindenekelőtt az áfatörvény 180. paragrafusában meghatározott nyilvántartást köteles vezetni, mint egyébként minden más adóalany. Ennek az úgynevezett „áfanyilvántartás”-nak alkalmaznia kell lennie arra, hogy abból az áfa alapja és összege megállapítható legyen.

A törvény konkrét tartalmi elemeket nem ír elő a nyilvántartással kapcsolatban, de a könyvelői és ellenőrzési gyakorlat már kialakította ennek tartalmát (bizonylat azonosítása, teljesítés dátuma, adó alapja és összege).

Az áfafizetésre kötelezett kataalanyt ugyanazon jogok és kötelezettségek illetik meg, mint a többi adózót. Az áfatörvény 61. paragrafusa azonban a kataalanyok számára biztosít egy kedvező választási lehetőséget.

Ezen lehetőséggel természetesen nemcsak a kataalanyok élhetnek, hanem mindazon adózók is, akik csak a bevételeik nyilvántartására kötelezettek (például átalányadózó egyéni vállalkozók), illetve minden olyan adóalany, aki az egyszerűsített könyvvizetés szabályai szerint vezeti a nyilvántartásait.

Az ilyen adóalanyok ugyanis jogosultak a fizetendő áfájukat az ellenérték tényleges megtérítésekor, de legkésőbb a teljesítés napját követő 45 napot követő napon megállapítani. Ha ugyanis az ellenérték a teljesítés napját követő 45. napig nem érkezik meg a számlára, akkor ezen határidő lejártát követő napon mindenképpen beáll az adófizetési kötelezettség [áfatörvény 61. § (3) bekezdés].

Mindezt a következő példa szemlélteti:

A kataalany a 2017. évben 8,6 millió forint értékben teljesít belföldi szolgáltatásnyújtást. Utolsó számlájának ellenértéke 1,5 millió forint, melynek teljesítési dátuma ►

ma 2017. december 15., de az ellenértéket csak 2018. január 10-én utalják számára. A többi számláját maradéktalanul kiegyenlítették az év során.

A példa szerinti kataalany kisadózói bevétele 7, 1 millió forint lesz, melyet a 2017. évről beadandó katabevallásában fog szerepeltetni. Áfa szempontjából azonban már december 15-én átlépte az alanyi áfamentesség határát, ezért köteles áfásan számlázni az 1,5 millió forintos munkáját, és december hónapról áfabevallást is be kell nyújtania. A fizetendő áfát azonban jogosult 2018. január hónapban megállapítani, s csak a 2018. január hónapot magában foglaló áfa-megállapítási időszaknak megfelelő bevallásában szerepeltetni.

Az áfafizetési kötelezettség megállapításához feltétlenül javasolt könyvelő vagy adótanácsadó segítségét kérni, így ebből a szempontból sem állja meg a helyét az a feltételezés, hogy egy kataalany-nak nincs szüksége könyvelőre.

Szipszer Tamás adószakértő

Az idegenforgalmi adó problémás kérdései

Kit terhel és kit nem idegenforgalmiadó-kötelezettség, mi minősül vendégéjszakának és szállásdíjnak? Kell-e fizetni, ha valaki munkavégzéshez a településen ideiglenes iparüzési tevékenységet végző vállalkozóként vesz igénybe szálláshelyet, vagy ha valaki a mentességi körbe nem tartozó személyt a lakásában éjszakra is vendégül lát?

Az idegenforgalmiadó-kötelezettséget a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény írja elő. E törvény a községi, városi, a főváros esetében pedig a kerületi önkormányzatokat felhatalmazza arra, hogy a törvény keretei között – helyi rendelettel – a területükön éjszakai szállás igénybevételével vendégként tartózkodó magánszemélyektől adót szedjen.

Az idegenforgalmiadó-kötelezettség

azt a magánszemélyt terheli, aki nem állandó lakosként az önkormányzat illetékességi területén legalább egy vendégéjszakát eltölt. Vendégéjszaka a vendégként eltöltött – éjszakát is magában foglaló vagy így elszámolt – legfeljebb 24 óra.

Az adó alapja a megkezdett vendégéjszakák száma, vagy a megkezdett vendégéjszakára eső szállásdíj, ennek hiányában a szállásért bármilyen jogcímen fizetendő ellenérték (például üzemeltetési költség).

Az adó mértékének felső határa személyenként és vendégéjszakánként 300 forintnak a 2006. évtől az adóévet megelőző második évig eltelt évek fogyasztói árszínvonal változásai szorzatával növelt összege, illetve az adóalap 4 százaléka. A konkrét mértéket az adott önkormányzat rendelete határozza meg.

Az idegenforgalmi adót

- a szálláshely (egész éven át vagy csak időszakosan, üzletszerűen működtetett, éjszakai elszállásolásra és tartózkodásra szolgáló létesítmény) ellenérték fejében történő átengedése esetén a szállásdíjjal együtt a szállásadónak,
- a szálláshely vagy bármely más ingatlan ingyenesen történő átengedése esetén a szálláshellyel, ingatlannal rendelkező jogosult tulajdonosnak

az ott-tartózkodás utolsó napján kell beszédnie és 15 napon belül be kell fizetnie (akkor is, ha annak beszédését elmulasztotta).

Szállásdíj a szálláshely általános forgalmi adóval csökkentett ára a kötelező reggeli és egyéb szolgáltatások nélkül.

Az idegenforgalmi adót az adó beszedője abban a – Magyar Nemzeti Bank által jegyzett – külföldi pénznemben is beszédheti, amelyben a szállásdíj megfizetését lehetővé teszi.

A beszédésre kötelezettnek az adó összegének külföldi pénznemben való megállapításakor és az adónak az önkormányzati adóhatóság számára forintban való befizetésekor a Magyar Nemzeti Bank hivatalos – az adóévet megelőző év

utolsó napján érvényes – devizaárfolyamát kell alapul vennie.

A helyi adókról szóló törvény 31. paragrafusa szerint mentes az idegenforgalmi adó megfizetése alól:

- a 18. életévét be nem töltött magánszemély,
 - a gyógyintézetben, fekvőbeteg szakellátásban részesülő vagy szociális intézményben ellátott magánszemély,
 - a közép- és felsőfokú oktatási intézménynél tanulói vagy hallgatói jogviszony alapján, hatóság vagy bíróság intézkedése folytán, a szakképzés keretében, a szolgálati kötelezettség teljesítése, vagy a településen székhellyel vagy telephellyel rendelkező, vagy ideiglenes iparüzési tevékenységet végző vállalkozó, vagy a vállalkozó munkavállalója által folytatott munkavégzés,
 - az üdülő (üdülőépület, hétvégi ház, apartman, nyaraló) tulajdonosa vagy bérelője, a használati jogosultság időtartamára a lakásszövetkezet tulajdonában álló üdülő használati jogával rendelkező lakásszövetkezeti tag, illetve a tulajdonos, a bérelő hozzátartozója, valamint a lakásszövetkezet tulajdonában álló üdülő használati jogával rendelkező lakásszövetkezeti tag használati jogosultságának időtartamára annak közeli hozzátartozója,
 - az egyház tulajdonában lévő épületben, telken vendégéjszakát – kizárólag az egyház hitéleti tevékenységében való részvétel céljából – eltöltő egyházi személy,
 - a honvédelmi vagy rendvédelmi feladatokat ellátó szervek állományába tartozó személy hozzátartozója, ha a vendégéjszakát az állomány tagjának látogatása miatt tölti a szolgálatteljesítés vagy a munkavégzés helye szerinti településen lévő, a honvédelmi vagy rendvédelmi szerv rendelkezése alatt álló, szolgálati érdekből fenntartott szálláshelyen, feltéve, ha a településen való szolgálatteljesítés, munkavégzés időtartama legalább egybefüggő 30 nap.
- A polgári törvénykönyv szerint
- közeli hozzátartozó: a házastárs, az egyenesági rokon, az örökbefogadott, a mostoha- és a nevelt gyermek, az örök-

ÚJ KIHÍVÁSOKAT KERES?

Pénzügyi állások a jobline.hu-n

MEGNÉZEM

befogadó-, a mostoha- és a nevelőszülő és a testvér;

- hozzátartozó: a közeli hozzátartozó, az élettárs, az egyeneságbeli rokon házastársa, a házastárs egyeneságbeli rokona és testvére, és a testvér házastársa.

Mindez azt jelenti, hogy az idegenforgalmi adót nemcsak az üzletszerűen működtetett szálláshelyek vendégeinek kell fizetnie, hanem ha valaki a mentesként felsoroltak körébe nem tartozó személyt más ingatlanban (például a lakásában) éjszakára is vendégül lát, kötelezetté válik az adó beszedésére, illetve befizetésére akkor is, ha ezért nem kér ellenértéket.

Fontos ugyanakkor, hogy ha valaki a településen székhellyel, illetve telephellyel rendelkező vagy ideiglenes iparüzési tevékenységet végző vállalkozóként vállalkozási tevékenység céljából, vagy ezen vállalkozó munkavállalójaként munkavégzés céljából (például az állandó lakóhelyének távolsága miatt vagy kiküldetésben), nem állandó lakosként bérel lakást vagy vesz igénybe üzletszerűen működtetett szálláshelyet (például szállodában, panzióban), vagy azt számára a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti munkásszállásként a munkáltatója biztosítja, annak nem kell idegenforgalmi adót fizetnie.

Már csak az a kérdés, hogy olyan esetben, amikor megfelelő szálláshely, albérlet hiányában a vállalkozó, illetve a munkáltató székhelyének, telephelyének, ideiglenes iparüzési tevékenységének helységén kívüli – bejárással elérhető – településen történik az említett célból szálláshely, albérlet igénybevétele, a tartózkodásra alkalmazni kell-e a „vendégéjszaka” fogalmát.

Továbbá az is kérdés, hogy olyan esetben, amikor valaki nem vállalkozási tevékenység vagy munkavégzés céljából (például egy magánszemély házának, kertjének rendszeres gondozása, más háztartási munkavégzés okán) bérel lakóingatlant (vesz igénybe nem állandó lakóhelyként, csak tartózkodási helyként bejelentett albérletet), vendégnek számít-e, amikor ott tartózkodik?

Ezekre és hasonló esetekre, mivel a helyi adókról szóló törvény nem tartalmaz rendelkezést, csak remélhető, hogy – a jogintézmény célját, tartalmát és a rendeltetésszerű joggyakorlás elvét szem előtt tartva – a „vendégéjszaka” fogalma nem vonatkozik. Mindenesetre megnyugtató megoldást a joghézagok mielőbbi megszüntetése adna.

Surányi Imréné okleveles közgazda

Mikor felel teljes vagyonával a belfogadót a bt. tartozásaiért?

Rendre felmerül a kérdés, hogy mikor hajtható be a belfogadót a betéti társaság NAV-os vagy egyéb tartozása. A társaság tartozásaiért elsősorban a társaság felel a vagyonával. Ha a társaságnak nincs elegendő vagyona, akkor a polgári jog szabályai szerint mögöttes felelősséggel rendelkező belfogadó köteles a saját vagyonából kifizetni a társaság adósságát.

Ezzel kapcsolatban van egy jó és egy rossz hír. A rossz az, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV) mindenképpen meg fogja kísérelni a belfogadót behajtani a tartozást, a jó hír pedig az, hogy ezt csak azután teheti, ha a társaságot felszámolták vagy kényszertörölték, és a társaság, mint főkötelezett, bizonyíthatóan nem tudta – egy részét sem – kifizetni a tartozásnak.

Ha kényszertörölni kell a sor, a NAV-nak könnyű dolga van, mert az után rögtön megkísérelheti a belfogadót behajtani a tartozást.

Felszámolás esetén már nem ilyen könnyű a helyzet. Fontos, hogy a bt.-vel szembeni felszámolási eljárásban a követelést bejelentse a NAV és más hitelezők. Ha a NAV vagy más hitelező elmulasztja határidőben bejelenteni hitelezői igényét a felszámolónak, akkor a későbbiekben a belfogadót szemben sem fogja tudni érvényesíteni a követelést.

A bt.-vel szemben azonnal behajtható a követelés, míg a mögöttes felelős, azaz a belfogadó csak akkor lesz kötelezett teljesítésre, ha a követelés a főkötelezettől (társaságtól) igazoltan behajthatatlan (a mögöttes felelős ekkor lép a főkötelezett helyébe).

Tehát a társaság kötelezettségeiért elsősorban a társaság felel a saját vagyonával. Amennyiben a társasági vagyon a követelést nem fedezi, a belfogadó a saját vagyonával korlátlanul felel.

Fontos tudni, hogy a társaságtól megváltó belfogadónak még öt évig áll fenn a mögöttes felelőssége, tehát ez idő alatt lehet vele szemben igényérvényesítés-elni.

Ha a társaság felszámolás alá került, és a felszámoló tájékoztatás szerint a hitelezői igényt a felszámolási eljárás során még részben sem lehet majd kielégíteni, akkor a hitelező megindíthatja a tag elleni keresetet, és tőle mint mögöttes felelőstől kérheti a tartozás megfize-

tését. Tehát külön keresetet kell indítania a hitelezőnek, ha a felszámolási eljárás befejezése előtt szeretne pénzhez jutni! Mint már említettük, fontos tudni, hogy a belfogadót szemben nem érvényesíthető olyan követelés a perben, amelyet a betéti társaság elleni felszámolási eljárásban nem érvényesítettek, nem jelentettek be.

A belfogadót szembeni követelés elévülése a főkötelezettől való behajthatatlanság igazolt megállapításáig, a Ptk. 326. paragrafusának (2) bekezdése értelmében nyugszik. A mögöttes kötelezett ugyanis mindaddig megtagadhatja a teljesítést, amíg az a társaságtól behajtható.

Létezik olyan jogi helyzet is, amikor a társaság nem fizetéseképtelen, egyszerűen csak „nincs kedve” fizetni. Természetesen ebben az esetben is beadható ellene felszámolási kérelem, ha a tartozás lejárt és nem vitatott. Ha a betéti társaság kellően megijed a felszámolástól, akkor fizetni fog.

Ha a felszámolás lehetőségét a hitelező elveti, lehetősége van a betéti társaság ellen fizetési meghagyást kibocsátani, vagy bírósági úton követelni a pénzüsséget.

Ha a hitelező bírósági keresetet indít a társaság ellen, a pert célszerű nem csak a betéti társasággal, hanem a belfogadót szemben is megindítani. Ha csak a társaságot perlik, akkor a végrehajtás csak a társaság vagyonára fog korlátozódni. Lényeges, hogy a társaság perben állása kötelező, mert a követelés fedezete elsősorban a társaság vagyona.

Kizárólag akkor lehetséges csak a belfogadót perelni, ha egy korábbi perben csak a társaságot perelték – azonban a társaságnak nem volt végrehajtható vagyona –, illetve, ha megszűnt a társaság, vagy a felszámoló tájékoztatása alapján nem várható megterülés.

**dr. Szeiler Nikolett ügyvéd,
adótanácsadó**

Így kell kiszámolni, mennyi rehabilitációs hozzájárulást kell fizetni

A rehabilitációs hozzájárulás a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatási rehabilitációját szolgálja. Fizetésére az a munkaadó köteles, akinél a foglalkoztatottak létszáma meghaladja a 25 főt, de a megváltozott munkaképességű

ségű személyek száma nem éri el az 5 százalékot (azaz a kötelező foglalkoztatottsági szintet) – emlékeztet közleményében a NAV.

Az adóhatóság több ellenőrzéskor tapasztalta, hogy a munkaadók a rehabilitációs hozzájárulás összegének meghatározásakor helytelenül állapítják meg a foglalkoztatottak létszámát, illetve a kötelező foglalkoztatási szintből hiányzó létszámot.

Ellenőrzési tapasztalatok:

- Az adózók jellemzően ott hibáznak, hogy egész számra vagy két tizedesjegyre kerekítenek, holott a statisztikai állományi létszámot egy tizedesjegyre kerekítve, a kerekítés általános szabályai szerint kell meghatározni.
- Kisebbségi mértékben, de olyan eset is előfordul, hogy az adózó átlépi a 25 fős foglalkoztatási küszöböt, ugyanakkor megfelel a rehabilitációs hozzájárulás-fizetési kötelezettségéről.
- Ügyelni kell arra is, hogy a munkavállalónak megfelelő igazolással kell rendelkeznie ahhoz, hogy megváltozott munkaképességűként figyelembe vehető legyen. A tapasztalat az, hogy ez az igazolás nem minden esetben áll a munkáltató rendelkezésére.
- Gyakran előforduló probléma az is, hogy az igazolás ugyan tartalmazza az egészségkárosodás vagy a munkaképesség-csökkenés jogszabályi mértékét, de a munkáltató figyelmen kívül hagyja az igazolás időbeli hatályát.

A rehabilitációs hozzájárulás fizetésének szabályait a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (Mmtv.) 7. pontja tartalmazza, ezen belül a 22–24. paragrafusok rendelkeznek a rehabilitációs hozzájárulásról.

A hozzájárulás éves összege a kötelező foglalkoztatási szintből hiányzó létszám, valamint a rehabilitációs hozzájárulás szorzata.

A hozzájárulás mértéke a tárgyév első napján a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított alapbér kötelező legkisebb összegének a kilencszerese foglalkoztatottanként és évente.

Létszámon a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) munkaügy-statisztikai adat-szolgáltatáshoz kiadott útmutatójában foglaltak szerinti tárgyévi átlagos statisztikai állományi létszámot kell érteni.

Az átlagos állományi létszám a munkavállalók folyamatosan vezetett létszámyilvántartása alapján számított mutató, amelyet egy tizedesjegyre kerekítve, a kerekítés általános szabályai szerint kell meghatározni.

Az átlagolást havonta kell elvégezni az adott hónap naptári napjainak figyelembevételével. Vagyis a naponkénti állományi létszámok összegét (a munkarend szerinti pihenőnapokra és ünnepnapokra az azt megelőző munkanap létszámát véve figyelembe) el kell osztani a hónap napjainak számával.

Az éves átlagos állományi létszám a havi átlagos létszámadatok egyszerű számtani átlaga, azaz éves átlagszámítás esetén 12-vel kell elosztani a havi átlagos létszámadatok összegét.

Példa: a munkáltatónál a foglalkoztatottak átlagos statikai létszáma 38 fő. Ennek a munkáltatónak a kötelező foglalkoztatási szintje 1,9 fő.

Abban az esetben, ha a munkáltatónál a megváltozott munkaképességű munkavállalók száma adott negyedévben 1 fő, akkor a rehabilitációs hozzájárulást 0,9 fő után kell megfizetni.

A rehabilitációs hozzájárulást a munkaadó maga állapítja meg, vallja be és utalja át az állami adóhatóságnál vezetett számlára.

A rehabilitációs hozzájárulásra év közben, negyedévenként előleget kell fizetni. Az előleg mértéke az adott negyedévre vonatkozó tényadatok alapján kiszámított éves hozzájárulás 25 százaléka. Az előleg összegét szintén a munkaadó állapítja meg, és a fizetési kötelezettség teljesítésével egyidejűleg vallja be. A tevékenységét megkezdő munkaadónak az első teljes negyedév után kell először bevallást benyújtania és előleget fizetnie. A negyedik negyedévre nem kell előleget fizetni.

adozo.hu

AJÁNLÓK:

Külföldön vállal munkát? Ezeket kell tudnia a járulékfizetésről

A külföldön munkát vállalóknak a kiutazást megelőzően rendezniük kell a magyar egészségbiztosításukat. Összefoglaltuk, mikor kell, és mikor nem kell magyaroknak, továbbá ismertetjük

az ehhez kapcsolódó bejelentési kötelezettségüket.

Először tekintsük át, hogy mit kell tenni akkor, ha a magyar állampolgár az Európai Unió valamelyik tagállamába, illetve Norvégiába, Izlandra, Liechtensteinbe vagy Svájcba megy dolgozni.

A magyar állampolgár köteles a fenti országokban létrejött biztosítását 15 napon belül bejelenteni a lakóhelye szerinti kormányhivatal egészségbiztosítási szervénél a „Bejelentő lap taj számmal rendelkező magyar állampolgár részére, aki EGT-tagállamban és egyezményes államban biztosított személy” nyomtatványon.

A fenti bejelentési kötelezettséget a kötelező egészségbiztosításról szóló 1997. évi LXXXIII. törvény írja elő. A bejelentési kötelezettség teljesítése azt eredményezi, hogy amíg a magyar állampolgár EGT területén lévő valamelyik országban vagy Svájcban dolgozik, addig a taj száma ideiglenesen érvénytelen lesz. A taj szám ideiglenes érvénytelenítése azzal jár, hogy a taj számával nem tud Magyarországon egészségügyi szolgáltatást igénybe venni, éppen ezért nem is kell megfizetnie az egészségügyi szolgáltatási járulékot (ami idén havi 7110 forint), még akkor sem, ha a magyar lakcíme megmarad.

Természetesen akkor sem kell fizetni az egészségügyi szolgáltatási járulékot, ha a magyar állampolgár a külföldi munkavégzés kapcsán megszünteti a magyar lakcímét.

Miként kell eljárni akkor, ha a magyar állampolgár olyan országba megy dolgozni, amellyel Magyarország szociális biztonsági, vagy szociálpolitikai egyezményt kötött?

Az 1997. évi LXXXIII. törvény előírja, hogy a taj számmal rendelkező személy, aki Magyarországon által kötött nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó államban biztosított, köteles a külföldön létrejött biztosítását 15 napon belül bejelenteni az egészségbiztosítónak. Azaz ez esetben is a fentiek szerint kell eljárni, és be kell jelenteni a külföldi munkavégzést „Bejelentő lap taj számmal rendelkező magyar állampolgár részére, aki EGT-tagállamban és egyezményes államban biztosított személy.” elnevezésű nyomtatványon.

dr. Radics Zsuzsanna,
társadalombiztosítási szakértő

További részleteket itt olvashat:

http://adozo.hu/tb_jarulekok_nyugdij/Kulfoldon

MÁR OKOSTELEFONON IS ELÉRHETŐ!

Töltse le a DHVG-applikációt az App Store vagy a Google Play áruházból,
és olvassa a HVG-t – bárhol, bármikor!

Kapcsolt vállalkozások: ügyletek azonosítása, piaci ár dokumentálása

Sokszor találkozunk azzal a szemlélettel, hogy a cégek csak a nyilvántartás-készítési kötelezettségre összpontosítanak, azt vallják, hogy „ha nem érte el az ügylet az 50 millió forintos küszöböt, akkor nem foglalkozunk a piaci árral”. Ez a hozzáállás helytelen.

Kapcsolt vállalkozások között minden ügyletet piaci áron kell bonyolítani ahhoz, hogy ne kelljen adóalap-módosító tétellel számolni. Azaz egy adóhatósági ellenőrzéskor minden tételről be kell tudni bizonyítani, hogy az piaci áron történt, vagy ha nem, akkor elvégeztük a megfelelő adóalap-korrekciókat. Azaz a piaciár-meghatározást akkor is el kell végezni, ha nem keletkezik nyilvántartási kötelezettség.

Tapasztalataink szerint általában nem kétszereplős ügyletek zajlanak; többszereplős cégcsoport tagjai sokszor szerteágazó és bonyolult üzleti tranzakciókat bonyolítanak egymással.

Az ügyletek azonosításának és a piaci ár meghatározásának tehát helye van akkor is, ha azokról nem kell törvényi előírás szerinti nyilvántartást készíteni. Az alábbiakban erre tennénk egy – nem törvényileg szabályozott, de praktikus – megoldási javaslatot.

Vegyünk egy kétszereplős cégcsoportot! Tekintettel a csoporttagok között lévő számos kapcsolatra, azok változó értékeire, célszerű lehet olyan közös dokumentumformát előállítani (továbbiakban nevezzük Piaci Ár Szabályzatnak, PÁSZ-nak), melyben évről-évre minden jogszabályi változás és minden olyan szolgáltatás azonosítása megtörténhet, melyet az adókövetkezmények elkerülése okán piaci áron kell teljesíteni, vagy amely ugyan nem piaci áron történt, de emiatt társaságiadó-alapot kell mindkét oldalon módosítani.

A PÁSZ csoportszinten is használható – így biztosítva, hogy egyik oldalon se maradjon ki egy ügylet vizsgálata sem – és évente aktualizálható legyen. Minden szereplő a megfelelő adatokkal fel is töltheti az elemzésekhez: piaci áron történt-e az ügylet vagy kell adóalapot módosítani, szükség lesz-e piaciár-nyilvántartás készítésére stb.

(Azon tételeknél, ahol az azonosítás után piaciárnyilvántartás-készítési kötelezettséget állapítanak meg, ott a PÁSZ

egy törvényi előírásoknak megfelelő piaciár-számítási melléklettel együtt akár megfelelhet a piaciár-nyilvántartásnak is.)

Hunyadné Szűts Veronika, igazságügyi adó- és járulékszakértő

További részleteket itt olvashat:

<http://adozona.hu/>

Igy lehet közhasznú egy civil szervezet

Milyen feltételeket, kötelezettségeket kell teljesíteniük a civil szervezeteknek, hogy közhasznúvá válhassanak?

Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény (civiltörvény) 32. paragrafusának (1) bekezdése szerint közhasznú szervezetté minősíthető a Magyarországon nyilvántartásba vett közhasznú tevékenységet végző szervezet, amely a társadalom és az egyén közös szükségleteinek kielégítéséhez megfelelő erőforrásokkal rendelkezik, továbbá amelynek megfelelő társadalmi támogatottsága kimutatható, és amely

- a) civil szervezet (ide nem értve a civil társaságot), vagy
- b) olyan egyéb szervezet, amelyre vonatkozóan a közhasznú jogállás megszerzését törvény lehetővé teszi.

Az előzőektől eltérően törvény is megállapíthatja valamely szervezet közhasznú jogállását.

A közhasznú jogállás megszerzésének feltételeit a civiltörvény 31-37. paragrafusai tartalmazzák. A közhasznú tevékenységet végző szervezet akkor járul hozzá a társadalom és az egyén közös szükségleteinek kielégítéséhez, ha az előző évről szóló közhasznúsági melléklet célcsoportra vonatkozó adatai alapján a szervezet szolgáltatásai a szervezet testületi tagjain, munkavállalóin, önkéntesein kívül más személyek számára is hozzáférhetőek.

A megfelelő erőforrás és megfelelő társadalmi támogatottság akkor mutatható ki, ha az előző két év beszámolóiban a civiltörvény 32. paragrafusának (4)-(5) bekezdései szerinti három-három mutatószámából legalább egy-egy teljesült. Eszerint megfelelő erőforrás akkor áll a szervezet rendelkezésére, ha

- az átlagos éves bevétele meghaladja az egymillió forintot, vagy

- a két év egybeszámított adózott eredménye (tárgyévi eredménye) nem negatív, vagy

- a személyi jellegű ráfordításai (kiadásai) – a vezető tisztségviselők juttatásainak figyelembevétele nélkül – eléri az összes ráfordítás (kiadás) egynegyedét, ideértve a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló 2005. évi LXXXVIII. törvény alapján közérdekű önkéntes tevékenységet végző személyek által összesen teljesített munkaóráknak a civil szervezetek gazdálkodása, az adománygyűjtés és a közhasznúság egyes kérdéseiről szóló 350/2011. kormányrendelet szerinti értékét is.

Akkor megfelelő a szervezet társadalmi támogatottsága, ha az előző két lezárt üzleti éve vonatkozásában

- a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerint a szervezetnek felajánlott összegből kiutalt összeg eléri az 54. paragrafus szerinti bevétel nélkül számított összes bevétel kettő százalékát, vagy
- a közhasznú tevékenység érdekében felmerült költségek, ráfordítások eléri az összes ráfordítás felét a két év átlagában, vagy
- a közhasznú tevékenységének ellátását tartósan (két év átlagában) legalább tíz közérdekű önkéntes tevékenységet végző személy segíti a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvénynek megfelelően.

A közérdekű önkéntesek számával akkor tudja a szervezet igazolni a feltétel meglétét, ha a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény (önkéntes-törvény) szerint fogadó szervezetként a családpolitikáért felelős miniszternek bejelenti az önkéntesek foglalkoztatását. Fontos, hogy nem az egyes önkénteseket kell bejelenteni, hanem a civil szervezetet, mint önkéntest fogadó szervet.

Magos Zoltánné adószakértő

További részleteket itt olvashat:

<http://adozona.hu/>

Nők kedvezményes nyugdíjazása: fontos a részletek ismerete

Számos olyan részletszabálya van a köznyelven „nők 40” néven használt kedvezményes nyugdíjazásnak, amely befolyásolja az ellátásra való jogosultságot.

2011. január 1-jétől nyílt lehetőség a nők részére nyugdíjkorhatárra tekintet nélkül saját jogú nyugellátás megállapí- ►

tására. A kedvezményes nyugdíjazásra való jogosultsági feltételeket a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 18. § (2a)–(2d) bekezdései tartalmazzák, mely szerint öregségi teljes nyugdíjra életkorától függetlenül jogosult az a nő, aki:

a) legalább negyven év jogosultsági idővel rendelkezik, és

b) azon a napon, amelytől kezdődően az öregségi teljes nyugdíjat megállapítják, a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 5. § (1) bekezdés a)–b) és e)–g) pontja szerinti biztosítással járó jogviszonyban nem áll.

Az előzőekben említett jogi szabályozást bevezető törvény indokolása kiemeli, hogy a kedvezményes nyugdíj bevezetésének célja a nők kettős, munkahelyi és családi szerepvállalásának elismerése volt, ennek megfelelően a nyugdíjra való jogosultság feltételei is ezekhez a szerepkörökhöz igazodnak. Figyelemmel azonban arra a tényre, hogy a kedvezményes öregségi nyugdíj igénybevételéhez az öregségi nyugdíjkorhatár betöltése nem szükséges, ezért a kedvezményre való jogosultság tekintetében a jogszabály további speciális és az általánostól szigorúbb feltételeket határoz meg.

Szigorúbb rendelkezés például, hogy az általános szabályok szerint egyébként nyugdíjra jogosító szolgálati időnek minősülő időszakok közül a kedvezményes nyugdíj tekintetében jogosultsági időként kizárólag a munkaviszonyban (közalkalmazottként, köztisztviselőként, kormánytisztviselőként stb.), egyéni vagy társas vállalkozóként, illetve más keresőtevékenységgel járó jogviszonyban (megbízási jogviszony, mezőgazdasági őstermelő stb.) eltöltött időt lehet figyelembe venni.

Keresőtevékenységnek nem minősülő idők közül kizárólag a terhességi-gyermekágyi segély, csecsemőgondozási díj, gyermekgondozási díj, gyermekgondozást segítő ellátás, gyermekgondozási segély, gyermeknevelési támogatás, a súlyosan fogyatékos vér szerinti vagy örökbe fogadott gyermekre tekintettel megállapított ápolási díj időtartamával szerzett szolgálati idő vehető figyelembe jogosultsági időként.

A szabályozás más szolgálati idővel – mint például a tanulmányi idővel, a munkánélküli ellátással és a megállapodás

alapján fizetett nyugdíjjáruvalékkal – nem kalkulál a kedvezményre való jogosultság szempontjából.

Winkler Róbert nyugdíjszakértő

További részleteket itt olvashat:

<http://adozona.hu/>

Árverés felszámoláskor: drágábban kelhetnek el a vagyontárgyak

A felszámolási eljárásban az adós vagyonának nyilvános értékesítésére vonatkozó rendelkezések módosításáról nyújtott be előterjesztést az igazságügyi miniszter és a nemzeti fejlesztési miniszter a kormány részére.

A benyújtott előterjesztés az értékesítési bevételek növelésével, a felszámolási eljárások átláthatóságának és ellenőrzöttségének javításával és a visszaélési lehetőségek visszaszorításával erősítené a hitelezői érdekek védelmét.

Felszámolási eljárásban a felszámoló egyik legfontosabb feladata az adós társaság vagyonának feltárása és értékesítése annak érdekében, hogy az eljárás során elfogadott hitelezői igényeket minél nagyobb arányban ki lehessen elégíteni. Az adós társaság vagyonának értékesítése során azonban nem feltétlenül azonos a felszámoló és a hitelezők érdeke.

A felszámolásban bejelentett hitelezői igényeket a felszámoló kategóriákba sorolja. A besorolás jelentősége abban rejlik, hogy az határozza meg a kielégítési sorrendet. A kategóriákat és azok sorrendjét a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 57. paragrafusának (1) bekezdése tartalmazza.

A felszámoló díja a sorrendben első, a) kategóriába tartozik, míg a hitelezők többsége a negyedik, d), illetve a hatodik, f) kategóriába sorolandó. Láthatóan a felszámolónak nem fűződik anyagi érdeke ahhoz, hogy a d), az f), vagy akár a sor végén kullogó h) kategóriás hitelezői követeléseket is minél nagyobb mértékben ki lehessen fizetni. A vagyon értékesítésénél megelégedhet olyan ár elérésével is, amely csupán az első kategóriába sorolt igényekre elegendő.

Sajnálatos, de általánosnak mondható tapasztalat, hogy a felszámolásban bennragadt követelések jelentős része nem térül meg, még abban az esetben sem, amikor az adósnak van értékesíthető vagyona.

Az előterjesztés növelné az értékesítések átláthatóságát és az adós vagyonának értékesítésével elérhető bevételek összegét.

dr. Szeiler Nikolett, ügyvéd, adótanácsadó

További részleteket itt olvashat:

<http://adozona.hu/>

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Költségelszámolás ingatlan bérbeadásakor magánszemélyeknél

Magánszemélyként is lehetőség van-e tételes költségelszámolásra, illetve az amortizáció kapcsán a bevételek csökkentésére ingatlan-bérbeadás esetén, akár adószámoként, akár adószám nélkül, vagy csak egyéni vállalkozók élhetnek ezzel a lehetőséggel?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA

Akkor is mód van tételes költségelszámolást alkalmazni a jövedelemszámítás során, ha magánszemélyként (egyéni vállalkozás keretén kívül, adószám birtokában vagy anélkül) adja bérbe valaki az ingatlanát.

Fontos szabály, hogy ingatlan-bérbeadás esetén a magánszemélyek is alkalmazhatják az értékcsökkenési leírásra vonatkozó rendelkezéseket az egyéni vállalkozókra vonatkozó szabályok szerint, melyek a személyi jövedelemadóról (szja) szóló törvény 11. számú mellékletének II. pontjában található meg.

Így a bevétellel szemben legfeljebb az adott tevékenységből származó bevétel mértékéig az alábbi költségek számolhatók el:

- a tevékenység folytatása érdekében az adóévben ténylegesen felmerült és igazolt – az szja-törvény 3. számú melléklete rendelkezései szerint – elismert költség,
- igazolás nélkül elismert költség;
- az ingatlan-bérbeadási tevékenységből származó bevétel esetében az szja-törvény 11. számú melléklete szerint a kizárólag bérbeadásra hasznosított tárgyi eszköz időarányos értékcsökkenési leírása, felújítási költsége (ideértve a felújítási költség értékcsökkenési leírás szerinti elszámolásának választását akkor is, ha a tárgyi eszköz beruházási költsége alapján ►

egyébként nem történik értékcsökkenési leírás elszámolása).

Kizárólag üzemi célt szolgálnak azok a tárgyi eszközök és nem anyagi javak, amelyeket a magánszemély önálló tevékenységével (tevékenységeivel) kapcsolatban használ, azokat más célra részben sem használja, és üzleti nyilvántartásai ezt egyértelműen alátámasztják.

Elszámolható a nem kizárólag bérbeadásra hasznosított épület időarányos, illetve területarányos értékcsökkenési leírása, felújítási költsége (ideértve a felújítási költség időarányos, illetve területarányos értékcsökkenési leírás szerinti elszámolásának, illetve a hasznosított ingatlanrész felújítási költsége értékcsökkenési leírás szerinti elszámolásának választását akkor is, ha az épület beruházási költsége alapján egyébként nem történik értékcsökkenési leírás elszámolása).

Az ingatlant nem egyéni vállalkozóként bérbeadó magánszemély – korábban bármely tevékenység bevételeivel szemben még el nem számolt mértékig – épület, épületrész esetében értékcsökkenést akkor is elszámolhat, ha annak megszerzése három évnél régebben történt, vagy a használatbavételi engedélyt három évnél régebben szerezte meg.

Az értékcsökkenési leírás alapját nem az ingatlan szokásos piaci értéke, hanem a beszerzési ár képezi.

2015. január 1-jétől nem számolható el értékcsökkenési leírás azon tárgyi eszközök (ingó, ingatlan) után, amelyek megszerzése ingyenesen (például örök-léssel, ajándékozással) történt. Mindez azt is jelenti, hogy a 2015. január 1-je előtt megkezdett értékcsökkenés elszámolása az ingyenesen szerzett tárgyi eszköz után már nem folytatható.

Lepsényi Mária adószakértő

Kiküldhető-e e-mailben a számla?

Vállalkozásunk évi 6 ezer számlát bocsát ki, melyeket ügyfeleinknek postázunk. Megspórolhatjuk-e a postaköltséget (gyakran előfordul, hogy nem is kapja meg a vevő a számlánkat) azzal, hogy e-mailben, esetleg távnyomtatással küldjük el ügyfeleinknek a bizonylatot?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvényben (áfatörvény) a számla kötelező tartalmi elemei között nem szerepel, hogy a számlakibocsátónak alá kellene írnia, le kellene pecsételnie a bizonylatot. Ebből következően – ha a

számlát számlázó programmal állították ki – akkor a kiállító pdf formátumban e-mailen keresztül is elküldheti a számlát a vevőnek. (A számlázó programok általában beépített e-mail küldéssel és pdf-export funkcióval rendelkeznek.)

A számla, nyugta kibocsátásának alapvető szabályairól a NAV tájékoztatót tett közzé, amely – egyebek mellett – leszögezi, hogy a számla papíralapon és elektronikus úton is kibocsátható. Az áfatörvényben meghatározott fogalomnak megfelelően elektronikus számlának minősül minden olyan, az áfatörvényben előírt adatokat tartalmazó számla, amelyet elektronikus formában bocsátottak ki és fogadtak be. (Így például elektronikus számlának minősül a kizárólag e-mailben megküldött számla, függetlenül attól, hogy a bizonylat adatai közvetlenül a számlázó programból kerülnek az elektronikus üzenetbe vagy papíralapú számla szkennelt változatoként.)

Az elektronikus számlákra is a számlákra vonatkozó általános szabályok vonatkoznak. Tekintettel ugyanakkor arra, hogy az elektronikus számla fogadásának, illetve az eredet hitelessége, az adattartalom sértetlensége és az olvashatóság biztosításának a termék beszerzője/szolgáltatás igénybe vevője részéről technikai feltételei vannak, az elektronikus számlázás tekintetében elengedhetetlen a felek együttműködése.

Ezért az áfatörvény az elektronikus számla kibocsátásának feltételeként előírja a számlabefogadó beleegyezését (ami nem csak formális lehet, vagyis megvalósulhat például a kapott számlán szereplő ellenérték kifizetésével történő hallgatólagos beleegyezés révén is), illetve EDI rendszer alkalmazása esetén a felek előzetes, írásbeli megállapodását.

Az előzők mellett figyelemmel kell lenni a számla és a nyugta adóigazgatási azonosításáról, valamint az elektronikus formában megőrzött számlák adóhatósági ellenőrzéséről szóló 23/2014. NGM-rendelet előírásaira is.

**Pölöskei Pálné,
okleveles könyvvizsgáló**

Járlék- és adófizetés egyszemélyes kft. tagjaként, ügyvezetőjeként

Egyszemélyes kft. természetes személy tagjának, ügyvezetőjének milyen járulékokat kell fizetnie különböző jogviszonyokban?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA

Egyszemélyes kft. természetes személy tagjának, ügyvezetőjének milyen járulékokat kell fizetnie, ha az alapító okirat nem rendelkezik arról, hogy munkaviszonyban vagy személyes közreműködőként látja el az ügyvezetői feladatait, és nincs másol heti 36 órát elérő jogviszonya? Kell-e külön megbízási szerződést készíteni az ügyvezetői tevékenységek ellátására, illetve van-e arra lehetőség, hogy díjazás nélkül végezze a teendőit, személyesen közreműködjön a társaságban? Dolgozhat-e ingyen a kft.-ben, és csak a garantált bérminimumra eső járulékokat fizeti meg, szja-előleget – mivel nem vesz fel jövedelmet – nem fizet? Milyen bejelentési és járulékfizetési kötelezettség terheli a kft.-t? – sorolta kérdéseit olvasónk.

A személyes közreműködés tekintetében az említett tag teljesen szabadon dönt: megteheti, hogy egyáltalán nem működik közre a társaságban, dolgozhat munkaviszonyban, megbízási jogviszonyban, vagy társas vállalkozóként. Az ügyvezetés vonatkozásában már kevésbé megengedő a jogszabály: ezt a tevékenységet vagy munkaviszonyban láthatja el vagy pedig megbízási jogviszonyban. Utóbbi esetben azonban társas vállalkozónak minősül, kivéve azt a helyzetet, ha személyes közreműködésére tekintettel már eleve társas vállalkozónak tekintendő.

Mindezek alapján a több verzió közül az egyik legcélszerűbb, ha ugyanazon munkaviszony keretében látja el az ügyvezetést, illetve a személyes közreműködést. Ebben az esetben a T1041-es nyomtatványon munkaviszonyban álló dolgozóként kell őt bejelenteni, és a tényleges munkabére után (ami legalább a minimálbér/garantált bérminimum vagy részmunkaidő esetén ennek arányos része) tb-kötelezettségként 22 százalékos szociális hozzájárulási adót (szoccho), 10 százalékos nyugdíjjárulékot, valamint 8,5 százalékos egészség-biztosítási és munkaerő-piaci járulékot kell megfizetni.

A másik megoldás, hogy a tag társas vállalkozóként működik közre a társaságban, és nulla forintos megbízási díjért, megbízási alapján ügyvezető. (Erre vonatkozóan elegendő egy taggyűlési határozat is.) Ebben az esetben társas vállalkozóként kell biztosítottként bejelenteni, és havi minimális szoccho- és járulékfizetési kötelezettség áll fenn utána, ugyanakkor szja-köteles jövedelmet ►

(megbízási díjat, illetve tagi jövedelmet) nem kell fizetni neki.

Széles Imre társadalombiztosítási szakértő

Székhelyszolgáltatás

A betéti társaság bejelentett és működő székhelye a cég tulajdonos ügyvezetőjének a tulajdonában lévő ingatlanban van. Van-e a társaságnak az új szabályok szerinti bejelentési kötelezettsége?

SAKÉRTÖNK VÁLASZA

Azt, hogy ki minősül székhelyszolgáltatónak, az adózás rendjéről szóló törvény (Art.) értelmező rendelkezései között a 178. paragrafus 25a. pontja tartalmazza. Eszerint székhelyszolgáltató az a személy, aki vagy amely üzletszerű gazdasági tevékenységként az adózó megbízásából gondoskodik az adózó üzleti és hivatalos iratainak munkaidőben történő átvételéről, érkeztetéséről, megőrzéséről, rendelkezésre tartásáról, valamint a székhellyel összefüggő kötelezettségek teljesítéséről, így különösen a cég székhelyéhez és a cégiratokhoz kapcsolódó hatósági kényszerintézkedések tüléséről.

A székhelyszolgáltatásról szóló 7/2017. IM-rendelet pedig azt mondja, hogy székhelyszolgáltatás írásba foglalt megbízási szerződéssel, vagy olyan más szerződéssel jöhet létre, amely alapján a cégnek úgy biztosítanak székhelyet, hogy az ténylegesen a székhelyként bejelentett ingatlant nem használja, továbbá a cég székhelyéhez kapcsolódó kötelezettségeinek nem saját maga, hanem – helyette – a szolgáltató tesz eleget.

A székhelyszolgáltatást igénybe vevő megbízó cégnek és a székhelyet biztosító megbízottnak a székhely biztosítására e rendeletben foglaltaknak megfelelő, írásba foglalt megbízási szerződést kell kötniük. A szolgáltató biztosítja a cég

székhelyét, de a cég ténylegesen nem használja az ingatlant, és a székhelyhez kapcsolódó jogszabályi kötelezettségeknek nem a cég törvényes vagy szervezeti képviselője, alkalmazottja tesz eleget.

Ha tehát a betéti társaság székhelye a tulajdonos, ügyvezető tulajdonában álló ingatlanba van bejelentve, attól még nem minősül székhelyszolgáltatásnak. Fentiek alapján székhelyszolgáltatásról akkor beszélhetünk, ha a szolgáltatást igénybe vevő társaság fizikailag nincs jelen a székhelyén, megbízás alapján helyette a szolgáltató veszi át a hivatalos és üzleti leveleit, és gondoskodik a székhelyhez fűződő más kötelezettségek teljesítéséről.

dr. Szeiler Nikolett ügyvéd, adótanácsadó

Fel lehet-e mondani kismamának próbaidő alatt?

Negyvenévesen kismama lettem. Az orvos teljes pihenésre „ítélt” több korábbi műtét és a korom miatt. Most váltottam munkahelyet, ahol fél év a próbaidőm. Felmondhat a cég próbaidő alatt egy várandós kismamának?

SAKÉRTÖNK VÁLASZA

Próbaidő alatt azonnali hatályú felmondással, indokolással nélkül megszüntetheti a munkáltató a kismama munkaviszonyát abban az esetben is, ha várandós, keresőképtelen, vagy akár mindkettő. A várandósság csak a felmondástól védi meg a kismamát. A próbaidő viszont speciális „függő jogi” helyzet, amikor a munkáltató felmondás helyett azonnali hatályú felmondással élhet. Ettől pedig semmi sem védi meg a munkavállalót.

Tény, hogy a munkáltató sem tehet meg bármit. Bár a próbaidő alatti azonnali hatályú felmondást nem kell indokol-

ni, azonban ha bebizonyosodik, hogy a munkáltató kifejezetten a várandósságra tekintettel szüntette meg a munkavállaló munkaviszonyát, az eljárása az egyenlő bánásmód követelményébe ütközik, ugyanúgy jogellenesnek minősül, mint ha az általa közölt felmondás nem lenne valós, világos vagy okszerű. Az eljárás során a jogsérelmet szenvedett kismamának elegendő valószínűsítienie, hogy a munkaviszonyát a terhességére tekintettel szüntették meg, ezt követően már a munkáltatónak kell bizonyítania, hogy a valószínűsített körülmények nem álltak fenn, vagy az egyenlő bánásmód követelményét eleget tett.

Jogorvoslatként a kismama munkaügyi bírósághoz (elmaradt jövedelem címén kártérítést igényelhet), illetve az Egyenlő Bánásmód Hatósághoz (elrendelheti a jogsérelmet megszüntetést, bírságot szabhat ki stb.) fordulhat.

Ami a próbaidő tartamát illeti: a munka törvénykönyve (Mt.) 45. paragrafusának (5) bekezdése szerint a felek a munkaszerződésben a munkaviszony kezdetétől számított legfeljebb három hónapig terjedő próbaidőt köthetnek ki. Ennél rövidebb tartam kikötése esetén a felek a próbaidőt meghosszabbíthatják legfeljebb egy alkalommal, azonban összességében így sem haladhatja meg a három hónapot.

Az Mt. 50. paragrafusának (4) bekezdése szerint kollektív szerződés rendelkezése alapján a próbaidő tartama legfeljebb hat hónap. Azaz a hat hónapos próbaidő kikötése kizárólag abban az esetben érvényes, ha a munkáltatónál hatályos kollektív szerződés ekként rendelkezik. Ha ilyen nincs, akkor a próbaidő három hónap tartamúnak minősül, mely lejártát követően a munkaviszonyt a munkáltató kizárólag megfelelően indokolt felmondás vagy azonnali hatályú felmondás mellett megszüntetheti meg.

Dr. Hajdu-Dudás Mária munkajogász

Kiadó: Kiadja a HVG Kiadó Zrt.,

1037 Budapest, Montevideo utca 14. Telefon: (+36 1) 436-2001 (HVG központ), Fax: (+36 1) 436-2014, E-mail: adozona@adozona.hu

Termékmenedzser: Vörös Tünde

Felelős kiadó: Kékesi Zsuzsa, online divízióvezető